

แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี

MOTIVATIONS OF GRADE 12 AND LEVEL 3 VOCATIONAL STUDENTS IN NONTHABURI PROVINCE TO PURSUE COLLEGE EDUCATION

ผู้วิจัย

จุฑามาศ จูจินดา¹

Jutamas Joojinda

jutamas_c@yahoo.com

กิตติยานาลัย ภูตระกูล²

Kittiyapanalai Pootrakul

kittiyapanalai63@hotmail.com

ณภัทร ไชคธนิณกุล³

Napat Chokthaninkul

nachok@rpu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศ เกรดเฉลี่ยสะสม ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพหลักของบิดาและมารดา และรายได้ต่อเดือนของบิดาและมารดา ของผู้ตอบแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ของโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี จำนวน 400 คน ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการแจกแจงค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบที (t-test) และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffé

ผลการวิจัย พบว่า

1. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยแต่ละด้านเรียงตามลำดับ คือ เหตุผลส่วนตัว ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ภาพลักษณ์ของสถาบัน ปัจจัยทางสังคม และบุคคลที่เกี่ยวข้อง
2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบ มีดังต่อไปนี้
  - 2.1 นักเรียนชายและนักเรียนหญิง มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้าน ไม่แตกต่างกัน
  - 2.2 นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.00 – 4.00 มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
  - 2.3 นักเรียนที่บิดาและมารดามีการศึกษาระดับต่ำกว่าระดับอนุปริญญา และมีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่ามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อสูงกว่านักเรียนที่มีบิดาและมารดามีการศึกษาระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

^{1 2 3} สำนักวิจัยและนวัตกรรมการศึกษา วิทยาลัยราชพฤกษ์

2.4 นักเรียนที่บิดามีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา แตกต่างกับนักเรียนที่บิดามีอาชีพค้าขาย และอาชีพรับจ้าง ส่วนนักเรียนที่มารดามีอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาไม่แตกต่างกัน

2.5 นักเรียนที่บิดามีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อสูงกว่านักเรียนที่บิดามีรายได้ต่อเดือนสูงกว่า 15,000 บาท และนักเรียนที่มารดามีรายได้ต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อสูงกว่านักเรียนที่มารดามีรายได้ต่อเดือน 10,001 - 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา
แรงจูงใจ

ABSTRACT

The purposes of this research were: 1. to study motivations province to pursue college education of grade 12 and level 3 vocational students in Nonthaburi and, 2. to compare motivations of grade 12 and level 3 vocational students in Nonthaburi province to pursue college education with different gender, grade point average, parent with different level of education, occupation, and income per month. The comparisons were based on sex, GPA, educational background, occupation and parents' income. The samples were 400 students in grade 12 and level 3 vocational students, selected by purposive sampling in schools under Office of the Basic Education Commission in Nonthaburi Province. The research instrument was a questionnaire. Descriptive statistics

and inferential statistics were used in the data analysis.

The results of research were as follows:

1. As a whole, the level of students' motivations to pursue college education was in the high level. When considering each aspect, it was found that whole factors were in the high level. The mean sequence was personal reason, economic factors, institutional image, social factors, and related person factors.

2. To compare the motivation were as follow:

2.1 A motivation between male and female students was not significantly difference.

2.2 A motivation between students' GPA was found significantly difference at the .05 level. The student who had GPA around 3.00-4.00, had the higher level of motivations than other GPA.

2.3 A motivation between educational parents' background was found significantly difference at the .05 level. The student, who had the under diploma and diploma parents, had the higher level of motivations than students who had Bachelor Degree parents.

2.4 A motivation between father' occupations was found significantly difference at the .05 level. The student, who had government officer and state enterprises parents had the higher level of motivations than students who had merchant and employee parents. A motivation between mother' occupations was found not significantly difference at the .05 level.

2.5 A motivation between father' incomes was found significantly difference in at the .05 level. The student, who had fewer than

5,000 baht father' incomes had higher level motivations than more 15,000 baht of father' income. While the student, who had around 5,001 – 10,000 baht mother' income had higher level motivations than more around 10,001 - 15,000 baht mother' income.

Keywords : Motivations to Pursue College Education, Motivations

บทนำ

การศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นแหล่งความรู้ที่จะเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการ เป็นปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการพัฒนาประเทศ บุคคลทั่วไปจึงให้ความสำคัญกับการศึกษา โดยมีแนวคิดว่ามีผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีโอกาสเจริญก้าวหน้าในด้าน ต่าง ๆ ได้ดีกว่าดังนั้นบุคคลทั่วไปจึงพยายามที่จะศึกษาให้ถึงระดับสูงที่สุด คือระดับอุดมศึกษา จนมีคำกล่าวที่ว่าสังคมไทยเป็นสังคมที่นิยมคนที่มีปริญญา (วันวิชาติ แก้วสมบุญ, 2550)

บทบาทของอุดมศึกษาในฐานะเครื่องมือสร้างความเสมอภาคทางสังคมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจเกิดขึ้นควบคู่กันสืบเนื่องจากปัญหาช่องว่างของรายได้ระหว่างภาคเมืองกับชนบท ตลอดจนปัญหาสังคมในด้านต่าง ๆ ที่สะสมมาในสังคมไทย ทั้งนี้โดยเน้นความพยายามขยายโอกาสการศึกษาระดับอุดมศึกษาไปสู่ส่วนภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง อันเห็นได้จากความเคลื่อนไหวที่สำคัญ อาทิ งานของคณะกรรมการเฉพาะกิจของทบวงมหาวิทยาลัยที่ทำการศึกษาพิจารณา และเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดตั้งสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในส่วนภูมิภาคในช่วงปี 2531 เป็นต้น (อมรวิชัย นาคกรทรรพ, 2544)

การเลือกศึกษาต่อเมื่อจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แล้ว ต่างก็มีความต้องการหาสถานศึกษาที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาด้วยกันทั้งสิ้น แต่เนื่องจากจำนวนนักเรียนที่จบการศึกษาในแต่ละปีการศึกษามีจำนวนมาก สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษามากขึ้นโดยแก้ไขปรับปรุงกฎระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ให้ความสำคัญในการส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในรูปแบบต่างๆ และลงทุนในการจัดการศึกษาโดยการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากระทรวง ศึกษาธิการ, 2551)

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี เห็นความสำคัญที่จะทำการศึกษาวิจัยแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี เพื่อศึกษานักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ได้แก่ เหตุผลส่วนตัว ภาพลักษณ์ของสถาบัน บุคคลที่เกี่ยวข้อง สังคม และเศรษฐกิจ ทำให้ทราบถึงแรงจูงใจในความต้องการศึกษาต่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตร และการวางแผนจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี

2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี จำแนกตาม เพศ เกรดเฉลี่ยสะสม ระดับการศึกษาของบิดา และมารดา อาชีพหลักของบิดาและมารดา และรายได้ต่อเดือนของบิดาและมารดา

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่มีความแตกต่างกันในด้านเพศ เกรดเฉลี่ยสะสม ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพของบิดาและมารดา และรายได้ต่อเดือนของบิดาและมารดา มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ของโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี จำนวน 39 โรงเรียน จำนวน 11,891 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ของโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษา ที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดนนทบุรี โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% ตามตารางของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamae, 1970: 125) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 390 คน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน ทั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีเลือกสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียน

เทพศิรินทร์ นนทบุรี โรงเรียนนนทบุรีพิทยาคม โรงเรียนศรีบุญยานนท์ และโรงเรียนพงษ์สวัสดิ์พณิชยการ หลังจากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้า ทฤษฎี หนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา เพื่อนำมากำหนดกรอบและขอบเขตเนื้อหาในการสร้างแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามไปหาค่า IOC ซึ่งพบว่าแบบสอบถามมีค่าดัชนี IOC ทั้งฉบับเท่ากับ 0.86 และนำแบบสอบถามไปทดสอบหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค แบบสอบถามทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97

แบบสอบถามที่นำมาใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานจำนวน 11 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว จำนวน 7 ข้อ ด้านปัจจัยเศรษฐกิจ จำนวน 7 ข้อ ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน จำนวน 11 ข้อ ด้านปัจจัยสังคม จำนวน 6 ข้อ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จำนวน 8 ข้อ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อขออนุญาตแจกแบบสอบถามตามโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ดำเนินการนำแบบสอบถามไปยังโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ขออนุญาตจากอาจารย์ประจำชั้นทำการอธิบายให้นักเรียนเข้าใจ และรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนทันที

3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของคำตอบเพื่อเตรียมนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้สถิติการแจกแจงค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 แรงงูใจในการเลือกศึกษาต่อ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านปัจจัยทางสังคม และด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ ผู้วิจัยใช้สถิติหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบแรงงูใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา จำแนกตามข้อมูลทั่วไป การทดสอบที (t-test) กรณีที่ตัวแปรที่มี 2 กลุ่ม และใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ในกรณีที่ตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffé

สรุปผลการวิจัย

1. การศึกษาแรงงูใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี โดยรวมและรายด้านพบว่า แรงงูใจในการศึกษาต่อ

ระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยแต่ละด้านเรียงตามลำดับ คือ 1. ด้านเหตุผลส่วนตัว 2. ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ 3. ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน 4. ด้านปัจจัยทางสังคม และ 5. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ด้านเหตุผลส่วนตัว พบว่า แรงงูใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี ด้านเหตุผลส่วนตัวโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แรงงูใจอยู่ในระดับมากที่สุดคือ สร้างความมั่นใจและความภาคภูมิใจให้กับตนเองข้อที่เหลือน้อยในระดับมากที่สุด ได้แก่ ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษา มีโอกาสได้งานทำ นำความรู้ที่ได้รับไปแก้ปัญหาได้ ต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น ต้องการยกระดับฐานะของตน และมีอุปกรณ์การเรียนพร้อมตามลำดับ

1.2 ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แรงงูใจอยู่ในระดับมากทุกข้อเรียงตามลำดับ ดังนี้ สำเร็จการศึกษาแล้วหางานทำได้ง่าย มีคณาจารย์เป็นผู้มีความรู้ความสามารถหลักสูตรและสาขาวิชาตรงกับความต้องการของผู้เรียน มหาวิทยาลัยมีมาตรฐานทางการศึกษา สภาพแวดล้อมเอื้อต่อการเรียนรู้ มีแหล่งฝึกงานที่ดีความมีชื่อเสียงในด้านวิชาการของสถาบัน ความศรัทธาในชื่อเสียงของสถาบันความเป็นที่ยอมรับของสังคม มีห้องสมุดที่ทันสมัย และความมีชื่อเสียงของสถาบันตามลำดับ

1.3 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ทุกข้อเรียงตามลำดับดังนี้ บิดา มารดา และผู้ปกครอง สนับสนุนให้ศึกษาต่อ ญาติพี่น้องแนะนำให้ศึกษาต่อ อาจารย์ที่เคยสอนแนะนำให้ศึกษาต่อ อาจารย์แนะแนว แนะนำให้ศึกษาต่อผู้ ประสบความสำเร็จในอาชีพแนะนำให้ศึกษาต่อ ได้รับทราบข่าวสารเกี่ยวกับการรับสมัครเข้าศึกษา ต่อจากสื่อประชาสัมพันธ์ของโรงเรียน อาจารย์ที่ปรึกษา แนะนำให้ศึกษาต่อ และเพื่อนชักจูงให้ศึกษาต่อตามลำดับ

1.4 ด้านปัจจัยทางสังคมโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ทุกข้อเรียงตามลำดับ ดังนี้ มีสถาบันที่ตรงกับความต้องการ การจัดการเรียนการสอนเป็นที่ยอมรับของสังคม ต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคม สถาบันการศึกษาเป็นที่ยอมรับ ของสังคม ต้องการเป็นที่ยอมรับจากบุคคลในสังคม และ การศึกษาต่อทำให้เป็นคนทันสมัยตามลำดับ

1.5 ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า แรงจูงใจอยู่ในระดับมากทุกข้อเรียงตามลำดับดังนี้ นำความรู้ที่ได้ไปพัฒนา อาชีพในอนาคตต้องการประกอบอาชีพที่มีความก้าวหน้า เมื่อสำเร็จการศึกษาทำให้มีรายได้จากการทำงานดี สามารถ หางานทำได้ง่าย มีโอกาสหารายได้ขณะที่ศึกษา เป็นที่ ต้องการของตลาดแรงงาน และมีเงินกองทุนกู้ยืมเพื่อ การศึกษา ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศ เกรดเฉลี่ยสะสม ระดับการศึกษาของบิดา

และมารดา อาชีพหลักของบิดาและมารดา และรายได้ต่อ เดือนของบิดาและมารดา ผลการวิจัยพบว่า

2.1 นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี มี แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ อุดมศึกษาอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ระดับอุดมศึกษาระหว่างนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี พบว่า มีเพียงด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนใน ภาพรวมและด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ด้านปัจจัยทางสังคม และด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้พบว่านักเรียน ชายและนักเรียนหญิง มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ระดับอุดมศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.2 นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาระหว่างนักเรียน มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี พบว่า ด้านปัจจัยทางสังคม แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านบุคคลที่ เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.3 นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี ที่ มารดามีระดับการศึกษาต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ ระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบ แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาระหว่างนักเรียน

มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี พบว่า ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.4 นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี ที่บิดามีอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาระหว่างนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี พบว่า ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ และด้านภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านปัจจัยทางสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.5 นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี ที่มารดามีอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา อยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาระหว่างนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี พบว่า ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ และด้านภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.6 นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี ที่บิดามีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาระหว่างนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3

ในเขตจังหวัดนนทบุรี พบว่า ด้านเหตุผลส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านปัจจัยทางสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.7 นักเรียนที่มารดามีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี อยู่ในระดับมาก และเมื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาระหว่างนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี พบว่า ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ด้านเหตุผลส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

1. แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ด้านปัจจัยทางสังคม และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเหตุผลส่วนตัวมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮูล (Houle, 1961) ที่ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกา พบว่า ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนด้วยแรงจูงใจที่ต่างกัน คือ มาเรียนเพราะต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะด้านวิชาชีพ และต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือต้องการมีเพื่อนหรือต้องการขจัดความเหงา เช่นเดียวกับ โบเชียร์ (Boshier, 1971) ที่ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ในประเทศแคนาดา นิวซีแลนด์ และสหรัฐอเมริกา และพบว่า ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนเพราะต้องการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น ทำตามความคาดหวังของผู้อื่น ต้องการประกอบอาชีพ และหลีกเลี่ยงจากสภาพที่

เป็นอยู่ซึ่งข้อค้นพบของนักวิจัยทั้ง 2 ท่านข้างต้น เป็นองค์ประกอบของแรงจูงใจด้านส่วนตัว นอกจากนี้ยังพบว่าผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของไทยที่พบว่าแรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัวเป็นส่วนสำคัญของการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ได้แก่ 1) งานวิจัยเรื่อง “มูลเหตุจูงใจนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม” (ดาวสมศรีโหม่ง, 2539) 2) งานวิจัย เรื่อง “องค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จังหวัดอุดรธานี” (ทวีศักดิ์ เบ้าหล่อเพชร, 2541) 3) งานวิจัย เรื่อง “แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ ในจังหวัดขอนแก่น” (สุวัฒน์ พงษ์บริบูรณ์, 2545) 4) งานวิจัย เรื่อง “เหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร” (เปรมชัย สโรบล, พันโท, 2542) และ 5) งานวิจัย เรื่อง “แรงจูงใจในการเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร” (สุมาลี จุลเจิม, 2540)

2. จากการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศ เกรดเฉลี่ยสะสม ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพหลักของบิดาและมารดา และรายได้ต่อเดือนของบิดาและมารดา ตามสมมติฐานการวิจัยปรากฏผลดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบนักเรียนชายและนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรีกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ อุดมศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนหญิงและนักเรียนชายไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากปัจจุบันทุกเพศทุกวัยมีโอกาสเข้าถึง

การศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน การศึกษาสามารถพัฒนาความรู้ ความสามารถ สติปัญญา จิตใจ ปฏิบัติความคิดทางทฤษฎี เพื่อนำความรู้และทักษะไปใช้ในการประกอบวิชาชีพและทำให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของสังคมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ อุไรวรรณ โภธิเวชเทวัญ (2539) ที่ได้ศึกษาสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร และพบว่า นิสิตชายและหญิง มีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาในแต่ละด้าน และรวมทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเข้าเรียนการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนทางไกลระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมาของ นรินทร์ สมสมัย (2542) ที่พบว่า ผู้ใช้แรงงานที่มีเพศต่างกัน หรือมีอายุต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าเรียนการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ วิธีเรียนทางไกลระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยภาพรวมและเป็นรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2 ผลการเปรียบเทียบตามความแตกต่างของเกรดเฉลี่ยของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรีกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ อุดมศึกษา พบว่า นักเรียนกลุ่มที่มีเกรดเฉลี่ยระหว่าง 3.00 – 4.00 มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ สุชาติ วิวัฒน์ชานนท์ (2542) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความสนใจในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครปฐม พบว่า ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน

2.3 ผลการเปรียบเทียบระดับการศึกษาของบิดาและมารดาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรีกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา พบว่า นักเรียนที่

บิดาและมารดาที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าอนุปริญญา และมีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่ามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมากกว่านักเรียนที่มีบิดาและมารดามีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งสอดคล้องกับสายสมร สร้อยอินตะ และ กัลยา ธรรมพงษา (2523) ที่ศึกษาความต้องการและความคาดหวังของนักเรียนและผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่คาดหวังว่าสาขาวิชาที่ต้องการให้บุตรหลานเลือกเรียนนั้น เมื่อเข้าสู่อาชีพ จะทำให้มีรายได้ตอบแทนสูง

2.4 ผลการเปรียบเทียบอาชีพของบิดาและมารดาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรีกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ อุดมศึกษา พบว่า นักเรียนที่บิดามีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันกับนักเรียนที่บิดามีอาชีพค้าขาย และอาชีพรับจ้างซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง มูลเหตุจูงใจในการเลือกศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยพายัพ ของ เอนก ชิตเกษร (2542) ที่พบว่า บัณฑิตทางด้านอาชีพของบิดามารดามีผลต่อเหตุจูงใจในการเลือกศึกษาต่อผลการวิจัยนี้พบว่า บิดาของนักเรียนมีอาชีพรับจ้างมากที่สุด และมารดาของนักเรียนมีอาชีพค้าขายมากที่สุด และพบว่านักเรียนต้องการศึกษาต่อในคณะนิเทศศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์มากที่สุดเป็น 3 อันดับแรก ซึ่งคณะที่นักเรียนต้องการศึกษาต่อมีสถานะทางสังคมสูงกว่าอาชีพของบิดาและมารดา สอดคล้องกับโครเกอร์ และ ลูทิต (Kroger and Louttit อ้างถึงใน ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา, 2539:

148) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของอาชีพบิดาที่มีต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชายในชั้นมัธยม พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพบิดาและความมุ่งหวังในการเลือกอาชีพของนักเรียนมีอิทธิพลทำให้นักเรียน 2 ใน 3 มุ่งหวังอาชีพที่มีรายได้ และมีสถานะทางสังคมสูงกว่าระดับอาชีพของบิดาแต่ไม่สอดคล้องกับ ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา (2539: 148-149) ที่ศึกษาเรื่อง บัณฑิตที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่านักเรียนส่วนมากเลือกศึกษาวิชาอาชีพประเภทวิชาพาณิชยกรรม รองลงมาเป็นช่างอุตสาหกรรม สอดคล้องกับอาชีพของบิดามารดา ผู้ปกครอง และผู้ประกอบการที่ส่วนมากประกอบอาชีพค้าขาย รองลงมาอาชีพรับจ้าง

2.5 ผลการเปรียบเทียบรายได้ต่อเดือนของบิดาและมารดาของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรีกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา พบว่า นักเรียนที่บิดามีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท และนักเรียนที่มารดามีรายได้ต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อมากกว่านักเรียนที่บิดามีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 15,000 บาท สอดคล้องกับวีระพล เวชยางกูร (2542) ที่ทำการศึกษา ความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยม มัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสระแก้ว ผลการวิจัยพบว่า ส่วนใหญ่นักเรียนมีความต้องการศึกษาต่อ โดยเลือกศึกษาต่อสายสามัญ เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อคือต้องการประกอบอาชีพมั่นคง สวัสดิการดี อยากทำงานที่หารายได้พิเศษ จบแล้วมีงานให้เลือกหลายอย่างเงินเดือนสูง ทำเกียรติยศและชื่อเสียงมาสู่

วงศ์ตระกูลทำประโยชน์ต่อส่วนรวม และสอดคล้องกับโคโรเกอร์ และลูทิต (Kroger and Louttit อ้างถึงใน ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา, 2539: 148) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับอิทธิพลของอาชีพบิดาที่มีต่อการเลือกอาชีพของนักเรียนชายในชั้นมัธยม พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพบิดาและความมุ่งหวังในการเลือกอาชีพของนักเรียนมีอิทธิพลทำให้นักเรียน 2 ใน 3 มุ่งหวังอาชีพที่มีรายได้ และมีสถานะทางสังคมสูงกว่าระดับอาชีพของบิดา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ด้านเหตุผลส่วนตัวนักเรียนส่วนมากต้องการศึกษาต่อเนื่องจากต้องการสร้างความมั่นใจและความภาคภูมิใจให้กับตนเองต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาและการศึกษาต่อทำให้มีโอกาสได้งานทำดังนั้นผู้วิจัยจึงเสนอว่าสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะในเขตจังหวัดนนทบุรี ควรจัดการศึกษาให้ตรงกับความต้องการของนักเรียน เพื่อเพิ่มโอกาสในการศึกษาต่อของนักเรียนให้มากขึ้น

2. ด้านภาพลักษณ์ของสถาบันนักเรียนส่วนมากต้องการศึกษาต่อในสถาบัน อุดมศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้วหางานทำได้ง่ายมีคณาจารย์เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และหลักสูตรและสาขาวิชาตรงกับความต้องการดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงควรสร้างชื่อเสียงและประชาสัมพันธ์ให้สถาบันเป็นที่รู้จักมากขึ้น มุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์ให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถเป็นที่ประจักษ์ ที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ การสร้างและประชาสัมพันธ์หลักสูตร/สาขาวิชาตรงกับความต้องการของนักเรียนให้มากขึ้น

3. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักเรียนส่วนใหญ่มีบิดา มารดา และผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง อาจารย์ที่เคยสอนและอาจารย์แนะแนวสนับสนุนให้ศึกษาต่อดังนั้นหากสถาบันอุดมศึกษามีการติดต่อเพื่อประชาสัมพันธ์ให้บุคคลดังกล่าวข้างต้นทราบรายละเอียดเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาของตนจะทำให้ให้นักเรียนทราบข่าวสารข้อมูลมากขึ้นอีกทางหนึ่ง ส่งผลให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษามากยิ่งขึ้น

4. ด้านปัจจัยทางสังคม นักเรียนส่วนมากมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ อุดมศึกษาด้านปัจจัยทางสังคมในด้านสถาบันที่ตรงกับความต้องการ สถาบันการจัดการเรียนการสอนเป็นที่ยอมรับของสังคมต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคมและสถาบันการศึกษาเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งจะเห็นได้ว่านักเรียนมีแรงจูงใจเกี่ยวกับสถาบันอุดมศึกษาอยู่มาก จำเป็นอย่างยิ่งที่สถาบันอุดมศึกษาต้องจัดการเรียนการสอนเป็นที่ยอมรับเพื่อเป็นที่ยอมรับของสังคมต่อไป ทั้งนี้อาจเริ่มจากการจัดสภาพแวดล้อมภายในสถาบันให้ร่มรื่น น่าเรียน พร้อมทั้งการประชาสัมพันธ์สถาบันให้เป็นที่รู้จักอย่างต่อเนื่อง

5. ด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ นักเรียนส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ อุดมศึกษาด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจในด้านนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาอาชีพในอนาคต ต้องการประกอบอาชีพที่มีความก้าวหน้า เมื่อสำเร็จการศึกษาทำให้มีรายได้จากการทำงานดีสถาบันอุดมศึกษาจึงควรประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตร/สาขาวิชาให้นักเรียนทราบว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้วสามารถประกอบอาชีพใดได้บ้าง มีการจัดแนะแนวอาชีพอย่างสม่ำเสมอ และเชิญรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จใน

วิชาซีพมาถ่ายทอดประสบการณ์ในการเรียน การทำ
กิจกรรม และการทำงาน

ความต้องการของพัฒนาประเทศ เช่น สาขาวิทยาศาสตร์
การแพทย์ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาประเด็นเกี่ยวกับคณะที่
นักเรียนต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษามากที่สุดว่า
นักเรียนมีเหตุผลใดในการต้องการศึกษาต่อในคณะนั้น
2. ควรศึกษาในกลุ่มตัวอย่างอื่น เพื่อให้ได้
ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการวางแผนประชาสัมพันธ์ให้
นักเรียนสนใจสนใจศึกษาต่อในคณะ/สาขาวิชาที่ตรงกับ

บรรณานุกรม

- ไกรวุธ พนมพงษ์. (2544). **แรงจูงใจในการศึกษาต่อสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด กับโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานสามัญจังหวัดร้อยเอ็ด. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชาญวิทย์ กลิ่นเลขา. (2539). **ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของนักเรียน**
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ดาว สมศรีโหม่ง. (2539). **การศึกษามูลเหตุจูงใจนักเรียน ประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมต่อ**
การศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ทวีศักดิ์ เบ้าหล่อเพชร. (2541). **องค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนอาชีวศึกษาในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจังหวัด**
อุดรธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง.
- นรินทร์ สมสมัย. (2542). **แรงจูงใจการเข้าเรียนการศึกษานอกโรงเรียนสามัญ วิธีเรียนแบบทางไกล ระดับมัธยมศึกษา**
ตอนปลายของผู้ใช้แรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต:
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- เปรมชัย สโรบล, พันโท. (2542). **เหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร.** ปรินญาณินพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วันวิสาข์ แก้วสมบุญ. (2550). **เหตุจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา.** มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วีระพล เวชยางกูร. (2542). **ความต้องการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสระแก้ว.**วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สายสมร สร้อยอินตะ และ กัลยา ธรรมพงษา. (2533). **ความต้องการและความคาดหวังของนักเรียนและผู้ปกครองที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียน.**วารสารวิจัยเพื่อพัฒนา.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 10 (พ.ศ.2551-2554): 25.**
- สุชาติ วิวัฒน์ชานนท์. (2542). **การศึกษาความสนใจในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครปฐม.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุมาลี จุลเจิม. (2540). **แรงจูงใจในการเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยพาณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร.**ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุวพันธ์ พงษ์บริบูรณ์. (2545). **แรงจูงใจที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ใน จังหวัดขอนแก่น.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- อมรวิรัช นาคทรรพ. (2544). **ความคิดในการพัฒนาอุดมศึกษาไทยในรอบทศวรรษ.** งานวิจัยในโครงการจัดประชุมโต๊ะกลมไทย-อเมริกันว่าด้วยการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ศึกษาและการปฏิรูปอุดมศึกษา สนับสนุนโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- อุไรวรรณ โพธิเวชเทวี. (2539). **สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร.** ปรินญาณินพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- อนนชิตเกษร. (2542). **มูลเหตุจูงใจในการตัดสินใจเลือกศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยพายัพ.**รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยพายัพ.
- Boshier, Roger W. (1971). **Motivation Orientations of Adult Education Participants: A Factor Analytic Exploration of Houle's Typology.** Adult Education. 21 (1).
- Houle, Cyril. O. (1961). **The Inquiry Mind.** Madison, Wise: University of Wisconsin Press.
- Yamane Taro. (1970). **Statistic: An Introduction Analysis.** Tokyo: Harper International Edition.